

Jarní dech

Text: Věra Gajdošková

C

d ⁷

1. Jar-ní dech už za-se vo-ní, tep-lým pa-prs-kem mi po-hla-
2. Jar-ní dech už za-se vo-ní, je-ho pís-nič-kou se ro-ze-
3. Jar-ní dech už za-se vo-ní, kam jen po-hléd-nu, tam všu-de

G ⁷

C

G ⁷

C

di-lo slun-ce tvář, slun-ce tvář. Zvo-neč-ky
zvu-čel ce-lý kraj, ce-lý kraj. Per-lič-ky
vi-dím zla-tou zát, zla-tou zát. V bře-zo-vém

C ⁷

F

f

C

F

kon-va-li-nek ve-čer zvo-ní, o-po-j-ně vo-ní když kla-du hla-vu
ro-sy v kvě-tech něž-ně zvo-ní, hla-vy jim klo-ní, když li-še vchá-zí
lis-tí ti-še ví-tr zvq-ní, a dál-kou vo-ní. Z výš-ky se sklá-ní

Coda (volně)

D ⁷

G ⁷

C

a

F

f ⁶

C

k spán-ku na pol-štát.
rá-no v spi-cí háj.
k ze-mi Bo-ží tvář.

Z výš-ky se sklá-ní k ze-mi Bo-ží tvář.